

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1445

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Davidias nekretnine d.o.o. iz Zagreba, Sv. Duh 110, zastupan po direktoru Davidu Ivankoviću, protiv tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, (sada: Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti), uz sudjelovanje zainteresirane osobe VIPnet d.o.o., Vrtni put 1, Zagreb, radi korištenja dodijeljenih brojeva, na sjednici vijeća održanoj 7. travnja 2016.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-03/13-03/02, urbroj: 376-04/ZJ-13-14 (DM) od 15. svibnja 2013.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženika obustavljen je upravni postupak pokrenut povodom zahtjeva tužitelja protiv društva VIPnet d.o.o. radi korištenja dodijeljenih brojeva.

Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu navodeći da je tuženik obustavio postupak pozivom na odredbu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (dalje: ZEK), a u svezi s odredbom članka 46. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (dalje: ZUP), koje postupanje je nezakonito jer je tuženik promašio pravnu osnovu pojašnjavajući da je od tuženika tražio da posreduje između operatora radi plaćanja računa, određivanja obveze nediskriminacije prema tužitelju od strane zainteresirane osobe i utvrđivanja visine naknade štete što je sve precizirao zahtjevom 7. veljače 2013. i u dopuni zahtjeva od 19. ožujka 2013., koji postupak se trebao tako i okarakterizirati. Tužitelj se poziva na odredbu članka 5., 20. i 59. ZEK-a navodeći da je tuženik trebao postupiti sukladno navedenim odredbama te spriječiti diskriminaciju, a ako smatra da nije bila nadležna, postupiti sukladno članku 18. ZUP-a, a ne sukladno članku 46. stavak 5. istog Zakona. Smatra da je tuženik propustio postupiti sukladno članku 10. Zakona o suzbijanju diskriminacije i njegovim izmjenama i dopunama i odredbama članaka 8. i 13. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja jer je društvo VIPnet d.o.o. povrijedilo njegovo pravo na jednako postupanje u odnosu na ostale članove skupine, o čemu je dostavio javne isprave. Smatra da se spor nije vodio i ne odnosi se na korištenje dodijeljenih brojeva budući bi se tada raspravljalo o pravu tužitelja na korištenje dodijeljenih brojeva (kodova), a što u konkretnom predmetu nije slučaj budući da su tužitelju brojevi, pa između ostalog i 18811 dodijeljen odlukama tuženika iz 2012. godine. Smatra da je u konkretnom slučaju povrijeđena i odredba članka 98. stavak 5. ZUP-a. Tužitelj ističe da je tuženik bio dužan postupiti po zahtjevu tužitelja kao nadležno i mjerodavno tijelo za rješavanje spora između konkretnog društva VIPnet d.o.o. i ovdje tužitelja, te se poziva na dosadašnju ustaljenu praksu, konkretno odluku tuženika, klasa: UP/I-344-01/11-06/05, urbroj: 376-05/DB-11-04 (DB) od 30. studenog 2011. iako tužitelj nije bio u ugovornoj obvezi s društvom VIPnet d.o.o., te je naložio društvu VIPnet d.o.o. da svoje poslovanje u skladu sa ZEK-om i Pravilnikom o načinu i

uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Smatra da je u ovom slučaju tuženik postupio suprotno svojim ranijim odlukama te da se osporeno rješenje s obzirom na postojeću praksu i već donesene odluke ukazuje u cijelosti nezakonitim. Tužitelj predlaže Sudu nakon usmene i javne rasprave uvažiti tužbeni zahtjev, poništiti osporavano rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da je osporeno rješenje doneseno temeljem odredbe članka 20. ZEK-a, a u vezi članka 46. stavak 5. ZUP-a u postupku rješavanja spora između tužitelja i VIPnet d.o.o., radi korištenja dodijeljenih brojeva. U odnosu na navode tužitelja tuženik je utvrdio da tužitelj i VIPnet nisu u ugovornom odnosu međupovezivanja koji bi ulazio u definiciju prava i obveza iz članka 20. stavak 1. ZEK-a, ističući da je tužitelj operator usluga s posebnom tarifom koji da bi uopće mogao pružati svoje usluge i da bi iste bile javno dostupne mora ostvariti pristup na mrežu nekog od operatora javnih komunikacijskih mreža i/ili usluga, u ovom slučaju to nije VIPnet već Terrakom d.o.o. Napominje da je ugovorom o priključenju na Voljatel d.o.o. telekomunikacijsku mrežu, pružanje javne govorne usluge te voljacentrix usluge sklopljenim 21. ožujka 2012. između tužitelja i društva Voljatel d.o.o. Zagreb (sada Terrakom d.o.o.) ugovorne strane su uredile priključenje tužitelja na Voljatel d.o.o. nepokretnu telekomunikacijsku mrežu kako bi se tužitelju omogućilo korištenje javne govorne usluge (dalje: Ugovor o priključenju mreži). Sukladno članku 20. ZEK-a, stranke Ugovora o priključenju mreži i Ugovora o korištenju kratkog koda 18811 u konkretnom slučaju su Terrakom d.o.o. i tužitelj, pa se stoga sporni račun broj 14/12 od 16. studenoga 2012., na koji se tužitelj poziva odnosi na međusobna potraživanja tužitelja i društva Voljatel d.o.o. (sada: Terrakom d.o.o.) pa tužitelj treba njegovo podmirenje zahtijevati isključivo od Terrakoma, s obzirom na to da između te dvije pravne osobe postoji ugovorni odnos, a ne od VIPnet-a. Ističe da je radi utvrđivanja činjeničnog stanja i postupajući prema odredbi članka 54. ZUP-a, tuženik održao usmenu raspravu na kojoj su stranke ostale kod svojih navoda. Potraživanje tužitelja koje je predmet ovog spora ne proizlazi iz prava i obveza u primarnoj ili sekundarnoj dodjeli brojeva kako istu regulira ZEK i podzakonski propisi, već je stvar ugovornog odnosa operatora. Smatra neosnovanim prigovore o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kao i pogrešnoj primjeni materijalnog prava, a u odnosu na zahtjev za održavanjem usmene rasprave odluku prepušta sudu, predlažući odbiti tužbu kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba – VIPnet d.o.o. u svom odgovoru na tužbu smatra irelevantnim prigovore tužitelja kako je tuženik odredio u koju svrhu je prijavljen spor jer je činjenica da je tužitelj s operatorom javnih komunikacijskih usluga tvrtkom Terrakom d.o.o. ugovorio međusobni odnos u svezi uvjeta pod kojima tvrtka Terrakom d.o.o. za potrebe tužitelja uspostavlja, a tužitelj koristi pristup javnim komunikacijskim mrežama za uslugu kratkog koda numeracije 18811 za pružanje usluge »Drugo mišljenje«. Terrakom d.o.o. je dalje sa svim ostalim ovlaštenim operatorima javnih komunikacijskih usluga, pa tako i s VIPnet-om, putem ugovora o međupovezivanju ugovorio uvjete, cijene i način na koji krajnji korisnici ostalih operatora javnih komunikacijskih usluga mogu pristupiti, odnosno pozivati navedeni kratki kod. Napominje da tužitelj nije u nikakvom ugovornom odnosu s VIPnetom. Bit zahtjeva tužitelja u sporu pred tuženikom je bio zahtjev da tuženik naloži VIPnetu u potpunosti podmiriti tvrtki Terrakom d.o.o. račun koji se ispostavlja temeljem ugovora o međupovezivanju između VIPnet-a i Terrakoma d.o.o., pri čemu se pozivao na odredbe ZEK-a koje nisu ni na koji način primjenjive na odnos VIPnet-a i trećih strana u slučaju konkretne usluge, odnosno poziva krajnjih korisnika VIPnet-a na kratki kod otvoren od strane tužitelja koji je tehnički instaliran u mreži Terrakom d.o.o. i za koji je sklopljen ugovorni odnos između Terrakoma d.o.o. i VIPnet-a. Stoga tužitelj mora potraživati podmirenje dugovanja isključivo prema tvrtki Terrakom d.o.o., sukladno ugovoru sklopljenom između tih dviju strana i njime definiranih naknada. U svom podnesku tužitelj je propustio naznačiti da nije operator javnih komunikacijskih usluga u pokretnoj ili nepokretnoj mreži, već da je operator usluge s posebnom tarifom, a što je bitno za razumijevanje obveza iz ZEK-a. Nadalje, VIPnet je operator sa značajnom tržišnom snagom na tržištu terminacije (završavanja) poziva u vlastitu pokretnu i nepokretnu mrežu VIPnet-a temeljem odluka tuženika nakon izvršenih postupaka Analiza tržišta, te mu je određena obveza nediskriminacije iz članka 59. ZEK-a koja se na VIPnet odnosi isključivo u pogledu obveza na tim mjerodavnim tržištima, konkretno na tržištima: terminacije (završavanja) poziva u vlastitu pokretnu komunikacijsku mrežu, terminacije (završavanja) poziva u vlastitu mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji pa se obveza nediskriminacije na koju se poziva tužitelj ni na koji način ne odnosi na VIPnet niti potpada u opseg mjerodavnog tržišta na kojem VIPnet ima regulatornu obvezu nediskriminacije. Pozivanje tužitelja na odredbe članka 5., 20. i 59. ZEK-a smatra pogrešnim jer se u slučaju predmeta zahtjeva tužitelja ne radi o bitnim regulatornim načelima i ciljevima regulacije koje je HAKOM dužan provoditi, budući da usluge koje pruža tužitelj nisu osnovne usluge koje su bitne za funkcioniranje tržišta elektroničkim komunikacijama već se radi o uslugama s posebnom tarifom koje se u članku 5. ZEK-a uopće ne spominju. Nadalje, odredbom članka 20. ZEK-a propisano je da HAKOM rješava sporove koji proizlaze iz obveza iz ZEK-a ili pristupa i međupovezivanja te je činjenica da tužitelj nikada nije zatražio od VIPnet-a davanje pristupa ili međupovezivanja, niti je to ikada ostvareno, niti u